

1883-06-06

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Værket "Piger og Koner vasker tøj i en å i Halland" nævnes.

Afsendersted:

Sora

Omtalte personer:

Constantin Hansen

Susette Holten

Signe Konstantin-Hansen

Viggo Pedersen

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 42

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard er i Sora sammen med Kristian Zahrtmann.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 42

Sora 6 Juni 1883

Så er jeg da landet kjære Faster! Og skulde se at skrive Dig et bedre brev end det forrige, kan hænde det vil knibe for jeg er lidt kedelig på grund af regnvejret og længsel efter at komme til at arbejde. Turen hertil fra Rom var aldeles dejlig, der var så rigt med blomster langs jærnbanevolden og over de fladere strækninger, floderne slyngede sig gennem småskove, hen under Volskernes fod og videre ud til havet vel et eller andet sted i de Pontinske sumpe. Floderne kom fra bjærgene jeg skulde til, jeg så disse brede sig bag sletten foran kneisede hist og her en by på en høj. Volskerne Du ved, de bjærgene man ser over til på Faders billede vi har i vor malerstue, körte jeg temmelig nær under, de lå kronede af sølverhvidtstrålende skyer, det var dejligt. Ved Rocca Secca stod jeg af for at tage plads forpå diligensen forspændt med fire. Vi rullede rask af sted, heldigvis havde det regnet, for da Zahrtmann nogle dage •2• tidligere tog hertil stövede vejene, så han ikke kunde se trækkene på de som gik ved siden af vognen. Först körte vi gennem en lang dejlig alle, siden paserede vi huse med morsomme samlinger af bönder foran, træer omkring, klipper til siderne og så nåde vi floden vi skulde følge lige her til. Vi mödte mange böndervogne forspændt med tre hvoraf den midterste bar dejlige store messingsadeler prydede med tårne og flöje, trumler, dyr og ornamenten, klokker, bjælder og hvad ved jeg, rævehaler og fjer er nu så almindeligt til pryd og flueskræmsel ved hovederne, jeg har endogså set lange vajende påfuglefjer på hestes hoveder. Så nåde jeg da hertil söndag aften og svingede op for hotellet der var omgivet af det mest brogede folkeliv og Zahrtmann tog imod mig. Næste dag gik rejsen videre, Z. fandt vel Sora fortræffelig i mange måder, men vilde dog hellere höjere op i bjærgene til en mindre by og så fulgte jeg med ham at se på en sådan. Vejen op til den, han havde udvalgt sig at se på var himmelsk skön, ikke altid så malerisk, •3• men så ren dejlig, så om Apollo og alle nu var kommet os i möde vilde jeg fundet det ganske naturligt, næsten. Det sidste stykke måtte vi gå, der var kun en stejl sti op til byen. Vi kom i middagstide så byen så temmelig uddöd ud, for de fleste sov, vor vejviser förte os hen til vinudsalget, da vi bankede på kom den nydeligste rene pige os i möde, vi bad om drikke og spurgte om vi kunde få spise der, men bad om at få vinen ud i solskinet,

da vi var bange for at gå ind i en kold stue, svedige som vi var. Men hun fyldte vore hjerter med fryd, da hun sagde, at der var ild på kaminen, og ind kom vi da, fik den herligste frokost renlig og net serveret medens hele familien, som efterhånden samledes, så til. Alle var rene, nette og elskværdige og da vi havde spist, gik nogle med at vise os byen rundt; blandt andre en maler, som siden böd os ind på et glas vin og med det samme viste os nogle gamle gruelige akademitegninger og et vel udfört forgylder arbejde til kirken, han var meget rar og Zahrt. venter sig mangan god samtale med ham, når han til sommer ligger ensom deroppe. Han •4• spurgte nemlig straks, om han kunde bo der hvor vi fik vin og mad og varme og de kom til akort med ham, så i morgen ruller han tilvejs. Hans sager bliver båret op på hovedet af tre jomfruer, som vænter ham, hvor stien og vejen stöder sammen. Bare Viggo dog må komme i aften, han skulde dog se Z. inden denne forsvinder, og jeg længes også efter ham. I går så jeg byen her, her er dejlige ting, navnlig tænker jeg at jeg ved floden skal male ting i en hel ny stil, nu får vi se. Jeg må endnu sige, at turen til den lille by var fire mile frem og fire tilbage, vi körte på en vogn med to meget store hjul og gav for det, drikkepenge fraregnet 7 frank, altså ikke en frank milen, og frokosten der oppe var ligeså billig. Min adresse er

Sora di Campagna
(Terra di lavoro) Italien

Sig den til Cathrine og bed hende hilse Const. Hansens fra mig, hun ser dem vel nok, det er i anledning af deres sorg, at Signe er bleven sindssyg, så hun må hilse så könt fra mig, som hun kan. For jeg kan ikke finde ud af at skrive.

Lev nu vel og hils alle. Din hengivne
Joakim Skovgaard

[Har Goldschmidt betalt sine penge og har Onkel fået dem for Vaskepigerne. Cathrine har forhåbentlig ikke bestilt rammen til mig]

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 42

Sora 6 Juni 1883.

Har gleden af at se dine
brev og har en del
gjort dem for
Vestergaardene.
Har forresten
ikke været
sammen
til mig.

Så er jeg da på Landet fejret Fæstet! og
skulde se at skrive Dig et bedre brev end
det forrige, kan hende det vil knibt for jeg er
litt kedelig på grund af regnvind og Længsel efter
at komme til at arbejde. Turen hertil fra Rom
var aldeles dejlig, der var så rigt med
Blomster langs jernbanevolden og over
de fladere strækninger, floderne støjede
sig gennem småskove, hen under Volokernes
fod og vidt ud til havet vel et eller andet
sted i de Pontiske rumpe. Floderne kom
fra bjergene jeg skulde til, jeg så disse
brede sig bag slæten foran hvide høst og
her en by på en høj. Volokerne så ved, de
bjerge man ser over til på Faders billedet vi
har i vor malerstue, kørte jeg temmelig nær
under, de så Kronede af sølvhvidtstråls
skyer, det var dejligt. Ved Rocca Secca stod
jeg op for at tage plads for på diligensen forpendt
med fire. Vi rullede rask afsted, heldigvis havde
det regnet, for da Zahrtmann nogle dage

tidligere tog hertil. Stående vejene, så han ikke
kunde se trækkene på de som gik ved siden
af vognen. Først kørte vi gennem en lang
dejlig alle, siden passerede vi huse med morsomme
samlinger af bønder foran, træer omkring, klipper
på siderne og så nåede vi floden vi skulde følge
lige her til. Vi mødte mange bøndervogne
forpændt med tre hvoraf de midterste bar
dejlige store messingpænder prydede med træer
og fløje, tromler, dyr og ornamenter, klobber,
bjælker og hvad ved jeg, rævehaler og fjer
er nu så almindeligt, jeg til pryd og flue
skrammel ved hovederne, jeg har endog så
set lange vejende pifugleffjer på hestes
hoveder. Så nåede jeg da hertil søndag aften,
svingede op for hotellet der var angivet af det
mest brogede folkeli og Zahrtman tog imod
mig. Næste dag gik rejsten videre, Z. fandt
vel Pora fortreffelig i mange måder, men vilde
dog hellere højne op i bjærgene til en mindre
by og så fulgte jeg med ham at se på en sø.
Vejen op til den, han havde udvalgt og at se på,
var himmelhøjt skøn, ikke altid så malerisk,

men så som dejlig, så om Apollo og alle vi
var kommet os i møde vildt jeg fandt det
ganske naturligt, næsten. Det sidste stykke måtte
vi gå, der var kun en stejl sti op til Bogen. Vi
kom i middagstide så Bogen så temmelig uddrød
ud, for de ~~flere~~ søv, vor vejviser førte os hen til
vindsdalget, da vi bankede på kan den uoplyste
rene pige os indde, vi bad om drikke og spurgte
om vi kunde få spiset der, men bad om at få
vinen ud i solstuen, da vi var bange for at gå
ind i en kold stue, seldig som vi var. Men hun
fyldte vore kopper med frugt, da hun sagde, at der
var ild på kaminen, og ind kom vi da, fik den
herligt frokost renlig og net serveret, medens
hele familien, som efterhånden samledes, så til.
Alle var rone, nette og elskværdige og da vi
havde spist, gik nogle med at vist os Bogen rundt.
Blant andre en maler, som siden lod os ind
på et glas vin og med det samme viste os nogle
gamle gnedige akademitegninger og et vel udført
forgyldt arbejde til kirken, han var meget rar og
frokst. ventte sig mangen god samtale med ham,
når han til sommer ligger ensom der oppe. Han

spurgte nemlig straks, om han kunde bo der hvor
vi fik vin og mad og varme og da kom til aftent med
ham, så imorgen venter han tilrejsen. Hans søger
bliver båret op på hovedet af tre jomfruer, som
venter ham, hvor stien og vejen støder sammen.
Bare Viggo dog må komme i aften, han skulde
dog se L. inden denne forsvinder, og jeg længe også
efter ham. I går så jeg byen her, her er dejlige ting,
navnlig tænker jeg at jeg ved floden skal male
ting i en hel ny stil, nu får vi se. By må
endnu siges, at turin til den lille by var fire miles
fram og fire tilbage, vi kørte på en vogn med to
meget store hjul og gav for det, drikkepenge sprang
17 frank, altså ikke en frank milen, og forkosten der oppe
var ligeså billig. Min adresse er,

Sora di Campagna
(Terra di Lavoro) Italien

Sig den til Cathrine og bed hende hilse Const.
Hansens på mig, hun ser dem vel nok, det er
i anledning af deres sørg at Signe er bleven
sindssyg, så hun må hilse så kært på mig, som
hun kan. For jeg kan ikke finde ud af at skrive.
Så nu vel og hils alle Din hengivne
Johann Neegaard